

læg, som de forandrede Conjuncturer maatte medføre, og om de Terrainundersøgelser, som maatte gaae forud for en Bestemmelse af Baanens Retning, skriftligen i et af Gesandten fremsendt Brev, i almindelige Træk havde angivet de forandrede Hovedbetingelser, hvorpaa han, efter de aldeles forandrede Conjuncturer, nu kunde gaae ind. — Ministeriet modtog derhos en Skrivelse fra Etatsraad Westenholz af 18de f. M., hvori denne, næst at henvise til de Dplysninger, som Ministeriet vilde have modtaget fra Gesandtskabet om dets Forhandlinger med Peto, tilføiede, at han havde tilskrevet Etatsraad Ehlers udførligen. Det blev derpaa strax paalagt Ehlers at tage de nye Betingelser for Petos Overtagelse af Anlægget under Overtagelse i Genhold til den udførlige skriftlige Meddelelse af Etatsraad Westenholz, derefter, naar Etatsraad Westenholz kom til Byen, at søge en mundtlig Conference med ham, og endeligen naar ved denne Conference de nye Hovedbetingelsers rette Mening, som efter de Ministeriet foreliggende Acter ei var samme aldeles klar, var konstateret, uopholdeligen at afgive sin Betænkning om samme til Indenrigsministeriet.

Etatsraad Ehlers har nu netop i disse Dage, efterat have confereret med Etatsraad Westenholz, afgivet sin Beretning og Betænkning.

Da den foreliggende Forandring af de tidligere pecuniære Betingelser i Diebliffet er af særdeles Betydning, vil Indenrigsministeriet naturligtvis nu have at conferere med Finantsministeriet, under hvis Resfort denne Side af Sagen hører, og vil hele Sagen derpaa være at tage under næste Overtagelse af Regjeringen i det Hele. Dette vil skee uden alt ufornødent Ophold, og Indenrigsministeriet haaber betimeligen at kunne meddele den næste ordentlige Rigsdag, til hvilken Beslutning Regjeringen for sit Bedkommende maatte være kommen.

Det vil heraf skjønnes, at denne vigtige Sag er fremmet af Indenrigsministeriet uden noget Ophold fra sammes Side, og i den Retning, som efter Forhandlingerne paa det sidste Folkething maa antages at være ønsket af dette.

Dette, forsaavidt angaaer den tidligere Sag og de tidligere Forhandlinger med Baron Peto om den jydsk Jernbane.

Naar den ærede Rigsdagsmand har udtalt, at der gik det Rygte, at en anden Plan til Jernbaneanlæg i Jylland senere var indkommen til Ministeriet, saa seer jeg mig ikke istand til bestemt at udtale mig derom. Jeg maa imidlertid formode, at dette Rygte ikke forholder sig rigtigt, idet der hverken i selve Sagen, som jeg har gennemgaaet, findes nogen Dplysning derom, ligesaalidt som der af Indenrigsministeren, med hvem jeg mundtlig har talt om Sagen, er meddeelt mig nogen Dplysning i saa Henseende, hvorfor jeg maa antage, at en saadan forandret Plan ikke er indkommen til Ministeriet.

Finantsministeren: Hvad angaaer den Deel af den ærede Rigsdagsmands Forespørgsel, som vedkommer Jernbanesagen, haaber jeg, at det høitærede Thing i den nu meddeelte Besvarelse vil have modtaget alle de Dplysninger, som tilsigtedes. Med Hensyn til Telegraphværket, for hvis Bedkommende jeg endnu selv ønsker at tilføie et Svar, skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at, ligesom jeg allerede i en tidligere Samling har havt den Ære at udtale, at det var Regjeringens Agt at søge tilveiebragt et fuldstændigt Telegraphnet over hele Riget og det paa den Maade, at ikke blot Hovedledningen, fra Helsingør til Altona, blev sat i en anden og til Fornødenhederne bedre svarende Stand end den nuværende, men at der ogsaa uførtøvet blev foresat en Ledning gennem den østlige Deel af Jylland, saaledes at de fleste der liggende Steder berørtes af den, der var tilsigtet at skulle gaae imod Nord indtil Frederikshavn — saaledes er dette fremdeles det bestemte Formaal, som Regjeringen har sat sig for sine Bestræbelser til den Tid, jeg da tillod mig at angive, nemlig i det paafølgende Finantsaar, og det er ikke at vente, at der vil kunne møde Hindringer i saa Henseende, da den store Tilbøielighed, som fra alle Sider er udtalt for at fremme dette Arbejde, jo ikke gjør det antageligt, at de dermed forbundne Beføstninger,